

Panium – číslo deväť

Štvrtý rad

Jeff Pippenger

2025-04-01

A južný kráľ sa rozhorčí a vyjde a bude bojovať s ním, totiž so severným kráľom; a on postaví veľké množstvo vojska, ale to množstvo bude vydané do jeho ruky. A keď odvedie to množstvo, jeho srdce sa povýši; a zvrhne mnohé desaťtisíce, ale neposilní sa tým. Daniel 11:11, 12.

Verše jedenásť a dvanásť označujú Putinovo víťazstvo nad Ukrajinou a Európskou úniou, ako aj jeho následky a dôsledky pre Putina po jeho víťazstve v ukrajinskej vojne, ako sú znázornené Ptolemaiom v jeho víťazstve pri Ráfii v roku 217 pred Kr. a jeho zániku vo verši dvanásť. Témou týchto veršov je vzostup a pád južného kráľa.

Doteraz články určovali základné témy prorockých línií jedenástej kapitoly. Jedenásty verš si vyžaduje ešte trochu viac času, než postúpime ďalej v kapitole. Daniel 11, verš 11, je v súlade so Zjavením 11, verš 11.

A po troch dňoch a pol vošiel do nich Duch života od Boha; i postavili sa na svoje nohy, a veľká bázeň padla na tých, ktorí ich videli. Zjavenie 11,11.

V roku 2023 sa dvaja svedkovia, ktorí boli zabití šelmou z bezodnej priepasti, postavili na svoje nohy. Svedectvo republikánskeho rohu sa začalo v roku 2015 oznámením Donalda Trumpa, že bude kandidovať na prezidenta, a v roku 2020 drak, predstavovaný globalistami vo svete, a globalisti, ktorí sú Demokratickou stranou v spojení s globalistami Republikánskej strany (RINO's), ukradli voľby a dosadili Joea Bidena, čím Donalda Trumpa zabili na ulici. Protestantský roh, predstavovaný službou Future for America, bol zabitý tým, že šíril mylnú predpoveď opisujúcu útok islamu proti Nashvillu. V roku 2023 boli republikánsky aj protestantský roh vzkriesení. Verš jedenásť označuje začiatok ukrajinskej vojny od roku 2014 až po konečné víťazstvo Putina a Ruska.

Jedenásty verš je vizuálnou skúškou, ktorá pre adventizmus vo všeobecnosti vrcholí pri súde, ale aj pre tých, ktorí prijali svetlo 9/11 a príchod tretieho beda; predovšetkým však je určený pre tých, ktorí budú bráni na zodpovednosť za svetlo proroctva, ktoré bolo postupne od júla 2023 odpečatované.

Vedenie adventizmu bolo v roku 1989 pominuté, ako to predobrazovalo narodenie Krista v onom prorockom období. Pri Kristovom krste začal povolávať učeníkov, ktorí boli „základom“ kresťanskej Cirkvi, a tým predobrazoval 11. september, keď s príchodom islamu tretieho beda Pán viedol svoj ľud späť k starým chodníkom Jeremiáša, ktoré predstavujú základy adventizmu. Dňa 11. septembra sa začal súd nad živými pri dome Božom a adventizmus odmietol svetlo anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly práve tak iste, ako Židia odmietli Ježiša ako Mesiáša. Tí, ktorí prijali svetlo anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly, boli potom skúšaní sklamaním z 18. júla 2020.

V júli 2023 svetlo Daniela 11, verša 11 identifikuje vonkajšiu líniu prítomnej pravdy. Toto svetlo vonkajšieho prorockého naplnenia, nachádzajúce sa v Danielovi 11, verši 11, bolo otvorené vzkrieseným pannám v Zjavení 11, verši 11. Zjavenie identifikuje vnútorné dejiny, ktoré Daniel otvára ako vonkajšie dejiny.

Tí, ktorí uvažovali o svetle, ktoré bolo otvorené počnúc júlom 2023, predstavujú dve odlišné triedy, lebo už boli takí, ktorí kedysi po júli 2023 kráčali spolu, no už viac nekráčajú spolu. Súd je postupný a počnúc 9/11 bola Cirkvi adventistov siedmeho dňa daná „lehota na pokánie“ z jej odmietnutia „pravidiel prorockého výkladu prijatých Millerom a jeho spolupracovníkmi“, ktoré postupne odmietala počnúc rokom 1863. Počnúc 9/11 až do 18. júla 2020 bola Cirkvi adventistov siedmeho dňa daná jej posledná príležitosť na pokánie, a v tom bode boli skúšaní tí, ktorí sa zúčastnili na nashvillskom ohlasovaní v roku 2020. V júli je záverečná fáza očisťovania predstavená jedenástymi veršami jedenástych kapitol v knihách Daniel a Zjavenie.

Práve v tomto procese skúšania sa uskutočňuje druhá z troch skúšok. Druhá skúška je zrkovou skúškou; predchádza jej skúška žiadostivosti a uzatvára sa treťou skúškou, ktorá je na rozdiel od predchádzajúcich dvoch lakmusovou skúškou. Keď sa panny o polnoci prebúdzajú na zvolanie: „Hľa, Ženích prichádza,“ jedna skupina má potrebný olej a druhá je stratená. Milleriti naplnili práve túto skúsenosť, a tým preukázali porozumenie vonkajšej i vnútornej línie prorockva.

Keď ohlasovali posolstvo druhého anjela tým, že padlé protestantské cirkvi označili za dcéry Babylonu, ohlasovali posolstvo, ktoré bolo mimo ich skúsenosti. Aby mohli najprv ohlasovať posolstvo Polnočného volania, museli vnímať samých seba ako panny, ktoré sa nachádzali v čase meškania. Vo verši jedenásť v Danielovi aj v jedenástej kapitole Zjavenia boli vnútorné a vonkajšie posolstvá otvorené ako prítomná pravda od júla 2023.

V prvej kapitole Daniela bola druhou a viditeľnou skúškou chvíľa, keď zistili, že Daniel a traja mládenci mali vo „vzhľade“ tváre krajšie a telá plnšie než tí, ktorí jedávali babylonský pokrm. V druhej kapitole je viditeľná skúška predstavená ako prorocká skúška, ktorá vyžaduje správne vyložiť skryté posolstvo, o ktorom sa napokon ukáže, že je obrazom kráľovstiev biblického prorockva. Prvá, druhá a tretia kapitola Daniela predstavujú prvého, druhého a tretieho anjela zo štrnástej kapitoly Zjavenia.

Druhý anjel zo štrnástej kapitoly Zjavenia sa zaoberá vonkajším posolstvom milleritskej histórie a druhá kapitola Daniela sa takisto zaoberá vonkajšou líniou prostredníctvom obrazu šeliem prorockej histórie. Zrková skúška v prvej kapitole bola založená na Danielovi a troch verných, a preto predstavuje vnútornú líniu. Vonkajšia a vnútorná línia prorockva, znázornené paralelou kapitol Daniela jedna až tri s tromi anjelmi zo štrnástej kapitoly Zjavenia, poskytujú ďalšie svedectvo o posolstve druhého anjela ako naplnenom v skúsenosti Milleritov.

Milleriti pri naplnení ohlasovania Polnočného volania hlásali vonkajšie i vnútorné posolstvo. Ich vonkajším posolstvom bol druhý anjel zo Zjavenia štrnástej kapitoly, čím sa posolstvo milleritov priamo spája s druhým anjelom i s obrazom z Daniela druhej kapitoly. Tento obraz predstavuje vonkajšie kráľovstvá biblického prorockva od doslovného Babylona až po novodobý Babylon, ktorý dospieva k svojmu koncu pri uzavretí ľudskej doby milosti. Milleriti sa opäť spájajú s

vonkajším posolstvom Babylona. Danielova vizuálna skúška bola založená na pokrme, ktorý sa rozhodol jesť, a prvý anjel zo Zjavenia desiatej kapitoly, ktorý zostúpil a položil jednu nohu na zem a druhú na more, mal otvorenú malú knižku, ktorú Ján dostal príkaz zjesť. Prvý anjel je znázornený chuťou do jedla a po ňom nasleduje vizuálna skúška. Vizuálna skúška zahŕňa vnútornú i vonkajšiu líniu pravdy.

Jedenásty verš jedenástej kapitoly Daniela, paralelne s jedenástym veršom jedenástej kapitoly Zjavenia, predstavuje dvojité vizuálnu skúšku. Táto skúška sa uzatvára pri lakmusovej skúške, keď panny prejavia, či majú olej alebo nie. Toto prejavenie nastáva tesne pred uzavretím doby milosti pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch. Uzavretie doby milosti pri nedeľnom zákone bolo predobrazované 22. októbrom 1844. Tesne pred 22. októbrom 1844, 17. augusta 1844, milleriti niesli posolstvo ako prílivová vlna naprieč východným pobrežím Spojených štátov.

Rok 1989 je časom konca, keď bola odpečatená kniha Daniel, a keď je kniha Daniel odpečatená, vždy dochádza k rozhojneniu poznania, ktoré vytvára dve triedy čitateľov. Rok 1989 je prvým z týchto troch skúšobných medzníkov, ako to predobrazne znázorňuje príchod prvého anjela v roku 1798. Keď prvý anjel zostúpil 11. augusta 1840, predobrazoval anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly, zostupujúceho 11. septembra. Prvé sklamanie v dejinách milleritov označilo príchod druhého anjela a predobrazovalo 18. júl 2020 a začiatok času meškania. Milleriti sa postupne prebúdzali k posolstvu druhého anjela a k tomu, že oni boli pannami v podobenstve o desiatich pannách. Úplne prebudení boli na táborovom zhromaždení v Exeteri v auguste 1844. Sto štyridsaťštyri tisíc bolo prebudených v júli 2023, keď sa posolstvo Polnočného volania začalo postupne odhaľovať.

Čas meškania sa pre milleritov v Exeteri skončil, práve tak, ako sa skončil pre rodinu Lazára, keď Ježiš vzkriesil Lazára, aby sa to stalo korunujúcim činom Kristovej služby, keď sa Lazár stal „pečaťou“ Jeho služby. Lazárovo vzkriesenie označuje koniec času meškania a spečatenie Božieho ľudu. Triumfálny vstup, ktorý nasledoval, predobrazoval ohlasovanie posolstva Polnočného volania v dejinách milleritského hnutia. Témou jedenástej kapitoly Daniela, verša jedenást, je vzostup a pád kráľa juhu a vedie k bitke pri Paniu vo veršoch trinásť až pätnásť. Tieto verše sú lakmusovou skúškou, pri ktorej je pečať položená na čelá mužov a žien, ktorí majú byť vo verši šestnásť pozdvihnutí ako zástava.

Pätnásty verš sa naplnil v bitke pri Paniu, čo sa zhoduje s Kristovou návštevou Cézarey Filipovej. Tam v Cézarei Filipovej Kristus zmenil meno Šimonovi Barjonovi na Peter, čím označil zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc. Odvtedy bolo učeníkom otvorené svetlo čoskoro prichádzajúceho kríža. Keď Kristus zmenil Šimonovo meno na Petra tesne pred krížom, zhodovalo sa to s lakmusovou skúškou Exeteru a Lazára, vedúcou k triumfálnemu vstupu do Jeruzalema. Táborové zhromaždenie v Exetri od 12. do 17. augusta predstavuje konečné upevnenie v pravde pred trasením, ktorým je zemetrasenie nedeľného zákona v jedenástej kapitole Daniela a Zjavenia.

„Dielo v Battle Creeku je toho istého rádu. Vedúci v sanatóriu sa zmiešali s neveriacimi, vpustili ich viac alebo menej do svojich rád, no je to, akoby sa púšťali do práce so zatvorenými očami. Chýba im rozlišovacia schopnosť vidieť, čo sa na nás môže každú chvíľu prihnať. Je tu

duch zúfalstva, vojny a krviprelievania, a tento duch bude narastať až do samého záveru času. Len čo bude Boží ľud zapečatený na svojich čelách — nie nejakou pečaťou alebo znamením, ktoré možno vidieť, ale upevnením v pravde, tak intelektuálne, ako aj duchovne, takže ním nebude možné pohnúť — len čo bude Boží ľud zapečatený a pripravený na preosievanie, príde ono. Vskutku, už sa začalo. Božie súdy sú teraz nad krajinou, aby nás varovali, aby sme vedeli, čo prichádza.“ Manuscript Releases, zväzok 10, 252.

Zapečatenie stoštyridsiatich štyritisíc bolo znázornené exeterským táborovým zhromaždením, Kristovou zmenou Šimonovho mena na Petra a vzkriesením Lazára. Toto vzkriesenie je predobrazom vzkriesenia dvoch svedkov v jedenástej kapitole Zjavenia. Verše desať až šesťnásť predstavujú skryté dejiny štyridsiateho verša. Odpečatovanie skrytých dejín štyridsiateho verša sa začalo v rámci historického naplnenia jedenásteho verša a ukrajinskej vojny. Od júla 2023 sú tieto skryté dejiny v procese odpečatovania Levom z kmeňa Júdovho.

Keď boli kandidáti na to, aby patrili medzi stoštyridsaťštyri tisíc, vzkriesení v jedenástom verši jedenástej kapitoly Zjavenia, začala sa názorná prorocká skúška, ktorou treba prejsť pred uzavretím doby milosti pri nedeľnom zákone, a ktorú sestra Whiteová označuje za skúšku obrazu šelmy.

„Pán mi jasne ukázal, že obraz šelmy bude vytvorený pred uzavretím doby milosti; lebo má byť veľkou skúškou pre Boží ľud, podľa ktorej bude rozhodnutý ich večný údel. Tvoje stanovisko je takou zmesou rozporov, že ním bude oklamáných len málo ľudí.

„V Zjavení 13 je táto téma jasne predstavená; [Zjavenie 13,11–17, citované].“

„Toto je skúška, ktorou musí Boží ľud prejsť predtým, než bude zapečatený. Všetci, ktorí preukázali svoju vernosť Bohu tým, že zachovávali Jeho zákon a odmietli prijať falošný sabat, sa postavia pod zástavu Pána Boha Jehovu a prijmú pečať živého Boha. Tí, ktorí sa vzdajú pravdy nebeského pôvodu a prijmú nedeľný sabat, prijmú znamenie šelmy.“ Manuscript Releases, zväzok 15, 15.

Vonkajšia línia proroctva je odpečatená v dejinách jedenásteho verša jedenástej kapitoly Daniela a vnútorná línia je odpečatená v Zjavení, v jedenástej kapitole, jedenástom verši. Vonkajšia línia ukazuje, ako sa obraz šelmy, ktorý predstavuje spojenie cirkvi a štátu, pri ktorom cirkev ovláda tento vzťah, utvára počas obdobia súdu nad živými. Vnútorná línia ukazuje, ako sa obraz Krista, ktorý predstavuje spojenie božstva s ľudstvom, utvára počas súdu nad živými.

Reformačné hnutie tretieho anjela a stoštyridsaťštyritisíc sa začalo v čase konca v roku 1989, ako je to znázornené v desiatom verši jedenástej kapitoly Daniela. Potom sa začalo dokonalé naplnenie dvanástej kapitoly Daniela.

A on povedal: Choď svojou cestou, Daniel, lebo slová sú uzavreté a zapečatené až do času konca. Mnohí budú očistení, vybielení a skúšaní; bezbožní si však budú počínať bezbožne a nikto z bezbožných neporozumie, ale múdri porozumejú. Daniel 12,9.10.

Desiaty verš jedenástej kapitoly predstavuje začiatok „procesu očisťovania“, ktorý je znázornený prvým anjelom ako báť sa Boha. Verše jedenásť a dvanásť predstavujú miesto, kde je stoštyridsaťštyritisíc učiných bielymi. Kniha Zachariáš označuje túto skúsenosť.

A ukázal mi Jozuu, veľkňaza, stojaceho pred anjelom Hospodinovým, a satana stojaceho po jeho pravici, aby mu odporoval. A Hospodin riekol satanovi: Nech ťa Hospodin pokarhá, satan; nech ťa pokarhá Hospodin, ktorý si vyvolil Jeruzalem: či nie je tento ohorok vytrhnutý z ohňa? A Jozua bol oblečený do špinavých rúch a stál pred anjelom. A ten odpovedal a riekol tým, čo stáli pred ním, hovoriac: Zložte z neho tie špinavé rúcha. A jemu povedal: Hľa, spôsobil som, aby z teba prešla tvoja neprávosť, a odejem ťa slávnostným rúchom. A povedal som: Nech položia čistý turban na jeho hlavu. A tak položili čistý turban na jeho hlavu a odeli ho rúchom. A anjel Hospodinov stál pri tom. Zachariáš 3:1–5.

Tento úryvok sa napĺňa v záverečnom diele Krista ako Veľkňaza a predstavuje zapečatenie sto štyridsiatich štyroch tisícov.

„Zachariášovo videnie Jozua a Anjela sa s osobitnou silou vzťahuje na skúsenosť Božieho ľudu v záverečných výjavoch veľkého dňa zmierenia. Cirkv ostatku bude vtedy uvedená do veľkej skúšky a súženia. Tí, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu, pocítia hnev draka a jeho zástupov. Satan považuje svet za svojich poddaných; získal moc dokonca aj nad mnohými vyznávajúcimi kresťanmi. No tu je malá skupina, ktorá sa stavia proti jeho nadvláde. Keby ich mohol vyhladiť zo zeme, jeho triumf by bol úplný. Ako podnietil pohanské národy, aby zničili Izrael, tak v blízkej budúcnosti podnieti bezbožné mocnosti zeme, aby zničili Boží ľud. Od ľudí sa bude vyžadovať, aby poslúchali ľudské nariadenia v rozpore s Božím zákonom.“ Proroci a králi, 587.

„Záverečné výjavy veľkého dňa zmierenia“ sú spečatením najprv stoštyridsaťštyritisíc, po ktorom následne prichádza spečatenie ostatných Božích detí, ktoré sa v súčasnosti nachádzajú v Babylone.

„Keď Boží ľud pokoruje svoje duše pred Ním a prosí o čistotu srdca, zaznieva rozkaz: ‚Odstráňte špinavé rúcho,‘ a sú vyrieknuté povzbudivé slová: ‚Hľa, spôsobil som, že tvoja neprávosť od teba odišla, a odejem ťa slávnostným rúchom.‘ Zachariáš 3:4. Nepoškvrnené rúcho Kristovej spravodlivosti je položené na skúšané, pokúšané, verné Božie deti. Opoprhnutý ostatok je odetý do slávneho odevu, ktorý už nikdy nebude poškvrnený skazenosťou sveta. Ich mená zostávajú zapísané v Baránkovej knihe života, započítané medzi verných všetkých vekov. Odolali úkladom zvodcu; rev draka ich neodvrátil od vernosti. Teraz sú naveky zabezpečení pred nástrahami pokušiteľa. Ich hriechy sú prenesené na pôvodcu hriechu. Na ich hlavy je položená ‚čistá čelenka‘.“

„Kým satan vznášal svoje obvinenia, svätí anjeli, neviditeľní, prechádzali sem a tam a kládli na verných pečať živého Boha. To sú tí, ktorí stoja s Baránkom na vrchu Sion a na svojich čelách majú napísané meno Otcovo. Spievajú novú pieseň pred trónom, pieseň, ktorú sa nik nemôže naučiť okrem sto štyridsaťštyritisíc, ktorí boli vykúpení zo zeme. ‚To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide. Tí boli vykúpení spomedzi ľudí ako prvotina Bohu a Baránkovi. A v ich ústach sa nenašla lešť, lebo sú bez úhony pred trónom Božím.‘ Zjavenie 14:4, 5.

„Teraz sa dosahuje úplné naplnenie slov Anjela: ‚Počuj teraz, Jozua, veľkňaz, ty i tvoji druhovia, ktorí sedia pred tebou, lebo sú mužmi na podivenie; veď hľa, privediem svojho Služobníka, Výhonok.‘ Zachariáš 3:8. Kristus je zjavený ako Vykupiteľ a Vysloboditeľ svojho ľudu. Teraz sú vskutku ostatok ‚mužmi na podivenie‘, keď slzy a poníženie ich putovania

ustupujú radosti a cti v prítomnosti Boha a Baránka. „V ten deň bude Výhonok Hospodinov krásny a slávny a plod zeme bude znamenitý a utešený pre tých, čo unikli z Izraela. A stane sa, že ten, kto zostane na Sione a kto ostane v Jeruzaleme, bude sa volať svätým, každý, kto je zapísaný medzi živými v Jeruzaleme.“ Izaiáš 4:2, 3. Proroci a králi, 591, 592.

Zapečatenie je druhým krokom Danielovho „očistení, vybielení a skúšaní“. Verše jedenásť a dvanásť označujú konečný vzostup a pád Ruska, prorockého kráľa juhu, ktorý predchádza bitke pri Panii vo veršoch trinásť až pätnásť. Keď stoštyridsaťštyritisíc dostane od Krista v záverečných výjavoch veľkého dňa zmierenia odstránené svoje pošpinené rúcha, prijmú „čistý turban“, čo je Danielovo povýšenie na tretieho vládcu spolu so šarlátovým rúchom a zlatou reťazou. To je zároveň aj Jozefov dar zlatej reťaze, jeho povýšenie na druhého vládcu a dar kráľovho prsteňa. „Prsteň“ predstavuje kráľovskú pečať, ktorou vládca potvrdzoval svoje zákony kráľovskou pečaťou.

Dáriuš použil svoju pečatnú obrúčku, aby zapečatil jamu, do ktorej bol Daniel umiestnený medzi levy.

Vtedy kráľ rozkázal, a priviedli Daniela a hodili ho do jamy levov. Kráľ však prehovoril a povedal Danielovi: Tvoj Boh, ktorému neprestajne slúžiš, ťa vyslobodí. Potom priniesli kameň a položili ho na otvor jamy; a kráľ ho zapečatil svojím vlastným pečatným prsteňom i pečatným prsteňom svojich veľmožov, aby sa rozhodnutie o Danielovi nemohlo zmeniť. Daniel 6:16, 17.

Hebrejské slovo preložené ako „pečatný prsteň“ je v Strongovi H5824 a je odvodené od koreňového slova zodpovedajúceho H5823; znamená pečatný prsteň (ako vyrytý). Jozua pred anjelom, Daniel v jame levov, Jozef pred faraónom predstavujú zapečatenie sto štyridsiaticich štyroch tisíc, čo je druhá skúška v Danielovi dvanásť, kde tí, ktorí boli očistení, sú potom „vybielení“ predtým, než budú „vyskúšaní“. Tieto línie sú tiež predstavené výrazom „Zorobábel“, „syn Šealtielov“.

V ten deň, hovorí Hospodin zástupov, vezmem teba, ó Zorobábel, môj služobník, syn Šealtielov, hovorí Hospodin, a učiním ťa ako pečatný prsteň; lebo som si ťa vyvolil, hovorí Hospodin zástupov. Haggeus 2,23.

Zerubbábel znamená potomek Babylonu a jeho otcem byl Šealtiel, což znamená „vyprošený od Boha“. Zerubbábel predstavuje poselství druhého anděla, které v posledních dnech povolává potomstvo Babylonu do Božího stáda. Prvek „modlitby“ je spojen se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, kteří vyvádějí konečné potomstvo Babylonu ven, neboť ono probuzení nastává jedine skrze modlitbu.

„Prebudenie pravej zbožnosti medzi nami je najväčšou a najnaliehavejšou zo všetkých našich potrieb. Usilovať sa oň by malo byť našou prvoradou úlohou. Musí sa vynaložiť úprimné úsilie na získanie Pánovho požehnania, nie preto, že by Boh nebol ochotný udeliť nám svoje požehnanie, ale preto, že nie sme pripravení ho prijať. Náš nebeský Otec je ochotnejší dať svojho Svätého Ducha tým, ktorí Ho prosia, než sú pozemskí rodičia dávať dobré dary svojim deťom. Našou úlohou však je, aby sme vyznaním, pokorením, pokáním a vrúcnou modlitbou

splnili podmienky, za ktorých nám Boh zaslúbil udeliť svoje požehnanie. Prebudenie možno očakávať iba ako odpoveď na modlitbu. Kým je ľud taký ochudobnený o Božieho Svätého Ducha, nemôže oceniť zvestovanie Slova; ale keď sa moci Ducha dotkne ich srdce, potom prednesené kázne neostanú bez účinku. Vedení učením Božieho slova, so zjavovaním Jeho Ducha a pri uplatňovaní zdravej rozvahy tí, ktorí sa zúčastňujú našich zhromaždení, získajú vzácnu skúsenosť a po návrate domov budú pripravení uplatňovať blahodarný vplyv.“

„Starí nositelia zástavy vedeli, čo znamená zápasit' s Bohom v modlitbe a tešiť sa z vyliatia Jeho Ducha. No títo odchádzajú zo scény činnosti; a kto prichádza, aby zaujal ich miesto? Ako je to s nastupujúcou generáciou? Sú obrátení k Bohu? Sme prebudení pre dielo, ktoré prebieha v nebeskej svätyni, alebo čakáme, že na cirkev zostúpi nejaká moc, ktorá nás prinúti precitnúť? Dúfame, že uvidíme oživenú celú cirkev? Ten čas nikdy nepríde.

„V cirkvi sú ľudia, ktorí nie sú obrátení a ktorí sa nespoja v úprimnej, vytrvalej modlitbe. Do diela musíme vstúpiť každý osobne. Musíme sa viac modliť a menej hovoriť. Neprávosť sa rozmáha a ľud musí byť poučený, aby sa neuspokojil s formou pobožnosti bez ducha a moci. Ak sa usilujeme skúmať svoje vlastné srdcia, odkladať svoje hriechy a naprávať svoje zlé sklony, naše duše sa nebudú povyšovať k márnosti; budeme nedôverovať sebe, majú trvalé vedomie, že naša dostatočnosť je z Boha.“ Selected Messages, kniha 1, 121, 122.

Cesta modlitby je predstavená v Danielovi, kde je opísaná modlitba za porozumenie vonkajšiemu posolstvu v druhej kapitole a tiež modlitba za naplnenie vnútorného posolstva znázorneného v deviatej kapitole. Zorobábel a jeho otec Šealtiel predstavujú zapečatenie sto štyridsaťštyri tisíc pri druhej skúške, ktorou je vizuálna skúška obrazu šelmy, čo je zároveň aj vnútorná skúška predstavená v Zjavení, kapitola jedenásť, verš jedenásť, a tiež vonkajšia skúška predstavená v Danielovi, kapitola jedenásť, verš jedenásť.

Jedenástym veršom sa budeme zaoberať v nasledujúcom článku.